Európai Parlament
2024-2029

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P10_TA(2025)0154

Termékbiztonság és jogszabályi megfelelés az e-kereskedelemben és a nem uniós importban

Az Európai Parlament 2025. július 9-i állásfoglalása termékbiztonságról és a jogszabályi megfelelésről az e-kereskedelemben és a nem uniós importban (2025/2037(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel a „bölcsek” munkacsoportjának az EU vámuniójának reformjáról szóló, „Putting More Union in the European Customs: Ten proposals to make the EU Customs Union fit for a Geopolitical Europe” [Az Unió erősítése az európai vámügyek terén: Tíz javaslat az EU vámuniójának a geopolitikai Európa megvalósítására való felkészítésére] című, 2022. március 31-i jelentésére,

– tekintettel az Uniós Vámkódexnek és az Európai Unió vámhatóságának a létrehozásáról, valamint a 952/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2024. március 13-i állásfoglalására[1],

– tekintettel a Bizottság „Átfogó uniós eszköztár a biztonságos és fenntartható e-kereskedelem érdekében” című, 2025. február 5-i közleményére (COM(2025)0037),

– tekintettel a kényszermunkával előállított termékek uniós piacon belüli tilalmáról és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról szóló, 2024. november 27-i (EU) 2024/3015 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[2],

– tekintettel a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról, valamint az (EU) 2019/1937 irányelv és az (EU) 2023/2859 rendelet

---

1 HL C, C/2025/1035, 2025.2.27., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1035/oj.

2 HL L, 2024/3015, 2024.12.12., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3015/oj.

módosításáról szóló, 2024. június 13-i (EU) 2024/1760 európai parlamenti és tanácsi irányelvre[1],

– tekintettel Enrico Letta „More than a Market – Speed, security, solidarity – Empowering the Single Market to deliver a sustainable future and prosperity for all EU Citizens” (Jóval több mint egy piac – sebesség, biztonság, szolidaritás – Az egységes piac felelősségvállalása a fenntartható jövő és jólét megteremtése érdekében valamennyi uniós polgár számára) című, 2024. áprilisi jelentésére[2],

– tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,

– tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményére,

– tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére (A10-0133/2025),

A. mivel az e-kereskedelem világszerte átalakította a fogyasztók vásárlási szokásait és a vállalkozásokkal való együttműködésének módját, példátlan lehetőségeket teremtve; mivel az e-kereskedelem jelentős kihívásokat is jelent az EU versenyképessége szempontjából, és aggályokat vet fel a fogyasztók egészségét és biztonságát illetően, különösen mivel bizonyos termékkategóriák, például a játékok, sürgős aggályokat vetnek fel a kiszolgáltatott fogyasztói csoportokra gyakorolt hatásukkal kapcsolatban; mivel hozzájárul a környezeti hatáshoz, különösen a szállításból és logisztikából eredő megnövekedett hulladékkeletkezés és szén-dioxid-kibocsátás révén; mivel az e-kereskedelem befolyásolja a kiskereskedők vonzerejét, és ezáltal hozzájárul a városközpontok elnéptelenedéséhez; mivel az e-kereskedelemnek társadalmi következményekkel is jár, különösen a raktározási és kézbesítési ágazat munkakörülményeire nézve;

B. mivel az uniós fogyasztók több mint 75%-a az interneten vásárol; mivel az e-kereskedelem folyamatos növekedése fokozza a fogyasztók hozzáférését, a minőséget és az árversenyt; mivel az e-kereskedelem csökkenti a kis- és középvállalkozások (kkv-k) és a vállalkozók piacra lépési akadályait, előmozdítja a digitális befogadást, támogatja a rosszul ellátott közösségeket, és hozzájárul az innovációhoz, a termelékenységhez és a gazdasági növekedéshez az egységes piacon;

C. mivel a tisztességtelen versenyt felerősítette a főként Kínából érkező e-kereskedelmi behozatal ugrásszerű növekedése, a szabályozási

---

1 HL L, 2024/1760, 2024.7.5., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj.

2 Letta, E., ‘Much more than a market: Speed, Security, Solidarity – Empowering the Single Market to deliver a sustainable future and prosperity for all EU Citizens’, April 2024, https://www.consilium.europa.eu/media/ny3j24sm/much-more-than-a-market-report-by-enrico-letta.pdf.

költségeket megkerülő, a szabályokat be nem tartó eladók, akik olyan eszközökkel, mint a hamisítás megkerülik és aláássák a törvénytisztelő vállalkozásokat; mivel sürgősen helyre kell állítani az egyenlő versenyfeltételeket valamennyi vállalkozás, különösen a kkv-k számára; mivel elengedhetetlen biztosítani, hogy a végrehajtási erőfeszítések mind nemzeti, mind uniós szinten megfelelő finanszírozásban és felszerelésben részesüljenek, elkerülve ugyanakkor a végrehajtási hatáskörök magánszereplőkre történő túlzott átruházását;

D. mivel az európai vállalatok, konkrétan a kkv-k a szigorú szabályokat kötelesek betartani és tisztességtelen feltételek mellett versenyeznek a nem uniós online e-kereskedelmi platformokkal, amelyek megkerülik ezeket a kötelezettségeket; mivel az európai vállalatok anyagi és emberi erőforrásokat fordítanak a szabályozásnak való megfelelés biztosítására, jelentős adminisztratív és pénzügyi terheket vállalva;

E. mivel egyes nem uniós vállalatok nem tartják be az európai adatvédelmi szabályokat, amelyek magas szintű magánéletet garantálnak a fogyasztók számára azáltal, hogy személyes adatokat felhasználó fogyasztói profilalkotási gyakorlatokat alkalmaznak; mivel fokozott végrehajtásra és együttműködésre van szükség ahhoz, hogy valamennyi fogyasztó számára biztosítva legyen a magánélet következetes védelme;

F. mivel a Bizottság elnöke, Ursula von der Leyen a 2024–2029-es időszakra szóló politikai iránymutatásaiban utalt arra, hogy kezelni kell az online platformokkal kapcsolatos kihívásokat annak biztosítása érdekében, hogy a fogyasztók és a vállalkozások hatékony vám-, adó- és biztonsági ellenőrzéseken és fenntarthatósági normákon alapuló egyenlő versenyfeltételeket élvezhessenek, és több ügyvezető alelnököt és biztost is megbízott e feladat teljesítésével;

G. mivel az uniós vívmányok online környezethez való hozzáigazításának folyamata már évekkel ezelőtt megkezdődött, és a termékekre, a fogyasztóvédelemre és a termékbiztonságra vonatkozó számos jogszabály már tartalmaz olyan rendelkezéseket, amelyek szilárd biztosítékokat nyújtanak a digitális környezetben; mivel ezen erőfeszítések ellenére továbbra is jelentős hiányosságok állnak fenn a hatóságok arra való felhatalmazása terén, hogy a teljes ellátási láncot elszámoltathatóvá tegyék, ezt pedig sürgősen kezelni kell;

H. mivel a digitális szolgáltatásokról szóló rendelet[1] (DSA), az általános termékbiztonsági rendelet[2] (GPSR), a piacfelügyeleti rendelet[3] (MSR) és a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet[4] (CPC) megfelelő végrehajtás és érvényesítés esetén hozzájárul a biztonságosabb és méltányos e-kereskedelmi környezethez; mivel e jogszabályok ellenére a fogyasztói és egyéb szervezetek, valamint a nemzeti hatóságok aggodalmukat fejezték ki az EU-ban észlelt, a termékbiztonságra, valamint a környezetvédelmi és kémiai normákra vonatkozó uniós jogszabályoknak meg nem felelő nem biztonságos termékek nagy száma miatt; mivel e kockázatok hatékony kezeléséhez elengedhetetlen a tagállamok végrehajtó hatóságainak jobb finanszírozása és a köztük való koordinálás;

I. mivel az e-kereskedelem jelentős hatást gyakorolhat a fogyasztókra azáltal, hogy páratlan kényelmet, különféle termékekhez való hozzáférést és versenyképes árakat biztosít számukra; mivel azonban az e-kereskedelem a fogyasztókat a nem biztonságos termékek, az átláthatatlanság és a fogyasztók kiszolgáltatottságát kihasználó manipulatív gyakorlatok kockázatának is kiteszi;

J. mivel a fogyasztók védelme alapvető fontosságú az EU belső piacának működéséhez, mivel biztosítja a kereskedelmi gyakorlatokba vetett bizalmat és azok méltányosságát, ezáltal lehetővé téve a fenntartható gazdasági növekedést és innovációt; mivel ezen aggályok kezelése fontos az átláthatóság, a méltányosság, valamint a digitális szolgáltatások és az e-kereskedelem felelős fejlesztésének előmozdításához;

---

1 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2065 rendelete (2022. október 19.) a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról (digitális szolgáltatásokról szóló rendelet (HL L 277., 2022.10.27., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

2 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/988 rendelete (2023. május 10.) az általános termékbiztonságról, az 1025/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet és az (EU) 2020/1828 európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 87/357/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 135., 2023.5.23., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/988/oj).

3 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1020 rendelete (2019. június 20.) a piacfelügyeletről és a termékek megfelelőségéről, valamint a 2004/42/EK irányelv, továbbá a 765/2008/EK és a 305/2011/EU rendelet módosításáról (HL L 169., 2019.6.25., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1020/oj).

4 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2394 rendelete (2017. december 12.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok végrehajtásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről és a 2006/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 345., 2017.12.27., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2394/oj).

K. mivel a hátrányosabb társadalmi-gazdasági háttérrel rendelkező személyek, köztük az alacsony jövedelmű családok és gyermekek az alacsonyabb árak, az agresszív marketing és a széles körű forgalmazás miatt jobban ki vannak téve a nem biztonságos termékek jelentette kockázatoknak;

L. mivel a jelenlegi Uniós Vámkódex[1] szerinti vámeljárások e-kereskedelemre vonatkozó alkalmasságával kapcsolatos aggályok jelentős szerepet játszottak a Bizottság vámügyi reformcsomagjának kidolgozásában, beleértve az Uniós Vámkódex felülvizsgálatára és az uniós vámhatóság létrehozására vonatkozó jogalkotási javaslatokat (az Uniós Vámkódex reformja), valamint az importált termékek után fizetendő vámok és héa megfizetésére vonatkozó 150 EUR-s mentességi küszöbérték (*de minimis*) megszüntetését;

M. mivel a vámhatóságoknak komoly beruházásokra van szükségük, különösen a megfelelően képzett személyzet szükséges létszámának biztosítása érdekében, hogy garantálni tudják az uniós vámrendszerek működését, amelyek a vámellenőrzési feladatok exponenciális növekedésével szembesülnek; mivel a szükséges személyzeti beruházások nélkül a digitális megoldások nem elegendőek a hatékonyság és a harmonizáció terén elérhető előnyök kiaknázására;

N. mivel a fejlett átvilágítási technológiák, például a mesterséges intelligencia és a blokklánc jelentősen növelhetnék a vám- és piacfelügyeleti hatóságok kapacitását a nagy kockázatú szállítmányok jelzésére és a nagy volumenű megfelelőségi ellenőrzések automatizálására; mivel az ilyen technológiákba történő beruházások továbbra is fragmentáltak és kiegyensúlyozatlanok a tagállamok között; mivel a fokozott uniós szintű finanszírozás, koordináció és az interoperabilitás biztosítására irányuló erőfeszítések elengedhetetlenek azok bevezetésének felgyorsításához, valamint a végrehajtási mechanizmusok általános hatékonyságának és eredményességének javításához;

O. mivel az olyan digitális eszközök, mint a mesterséges intelligencia és a dolgok internete segíthetnek a nem megfelelő termékek nyomon követésében, de tiszteletben kell tartaniuk a fogyasztók magánéletét, és nem vezethetnek a felhasználók általános nyomon követéséhez;

P. mivel a biztonságos és fenntartható e-kereskedelem átfogó uniós eszköztáráról szóló, 2025. február 5-i bizottsági közlemény kiemeli, hogy az uniós fogyasztók által nem uniós online platformokon vásárolt e-kereskedelmi áruk volumene várhatóan továbbra is

---

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Uniós Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

gyorsan fog nőni, kiélvezve a kis (150 EUR-t meg nem haladó) értékű szállítmányokra vonatkozó jelenlegi vámmentesség előnyeit;

A nem megfelelő áruk számának növekedése az e-kereskedelemben

1. kiemeli, hogy az uniós fogyasztók egyre nagyobb számban vásárolnak nem uniós online platformokon vállalatok és fogyasztók közötti e-kereskedelmi környezetben, valamint a feltörekvőben lévő, gyártók és fogyasztók közötti és közvetlen fogyasztói e-kereskedelmi környezetben; hangsúlyozza, hogy a káros termékek forgalma az egységes piacon egyre fokozódik – amint az az egységes piac jövőjéről szóló Letta-jelentésben[1] is szerepel –, és hogy az uniós fogyasztók évente 19,3 milliárd EUR-t pazarolnak el olyan veszélyes termékek megvásárlására, amelyek sérülésekhez vezethetnek, és károsak a gazdaságra nézve;

2. megjegyzi, hogy 2024-ben 4,6 milliárd, a 150 EUR-s mentességi küszöbérték alatti e-kereskedelmi terméket hoztak be az EU-ba, amelynek 91%-a Kínából származott, akár napi 12 millió, kis méretű e-kereskedelmi terméket is kitett, és elérte a 2023-ban regisztrált szám (2,4 milliárd) majdnem kétszeresét, illetve a 2022-es szám (1,4 milliárd) több mint háromszorosát; megjegyzi, hogy ez a növekedés súlyosbította a megfelelési kihívásokat, különösen a termékbiztonság terén, és hogy a piacfelügyeleti hatóságok és a független vizsgálatok riasztó meg nem felelési arányokról számolnak be;

3. hangsúlyozza, hogy a legtöbb nem biztonságos és illegális terméket nagy mennyiségben, egyedi és gyakran kis csomagokban szállítják az EU-ba, amelyeket nem uniós országokból – különösen Kínából –, online platformokon keresztül értékesítenek az uniós fogyasztóknak; hangsúlyozza, hogy az ilyen termékeket nehéz ellenőrizni, különösen a vámhatóságok számára a belépési pontokon, amelyek többnyire az e-kereskedelem szempontjából jelentős nagyobb kikötőkben és logisztikai repülőtereken találhatók; hangsúlyozza, hogy emiatt szinte lehetetlen megakadályozni az ilyen termékek Unióba való bejutását, és ez egyre nehezebbé teszi a piacfelügyeleti hatóságok számára az ilyen termékek felderítését és belső piacról való eltávolítását, illetve a fogyasztóvédelmi hatóságok számára is egyre nehezebb ez a feladat, ha a termékek már eljutottak az uniós fogyasztókhoz;

4. hangsúlyozza, hogy az e-kereskedelem gyors növekedése jelentős környezeti következményekkel jár az olyan kérdések miatt, mint a

---

[1] Enrico Letta: „Much more than a market – Speed, security, solidarity – Empowering the Single Market to deliver a sustainable future and prosperity for all EU Citizens” [Jóval több mint piac – Sebesség, biztonság, szolidaritás: az egységes piac képessé tétele arra, hogy fenntartható jövőt és jólétet teremtsen valamennyi uniós polgár számára], 2024. április.

csomagolási hulladék növekedése, az alacsony minőségű és rövid életciklusú termékek és szállításuk nagyobb szénlábnyoma, valamint a hulladékgazdálkodással és a nem újrafeldolgozható anyagokkal kapcsolatos problémák; e tekintetben hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a környezetvédelmi jogszabályoknak való megfelelést, és ösztönözni kell a fogyasztás fenntartható módjait;

5. hangsúlyozza, hogy egyes nem uniós online piacterekre állítólag kényszermunka alkalmazása és a munkavállalói jogok be nem tartása jellemző; e tekintetben hangsúlyozza, hogy az (EU) 2024/3015 rendelet megtiltja a kényszermunkával előállított termékek uniós piacra való belépését, és hogy alkalmazását követően hatékonyan végre kell hajtani, többek között az online értékesítés esetében is;

6. megjegyzi, hogy 2025. december 1-jén lép hatályba a kézműves és ipari termékek földrajzi árujelzőinek oltalmáról szóló (EU) 2023/2411rendelet[1]; rámutat, hogy ha a földrajzi árujelzők nem kapnak megfelelő promóciót és védelmet, különösen a nem uniós országok piacai tekintetében, akkor fennáll a veszélye, hogy hatástalanok maradnak; ezért felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamok vámhatóságaival közösen erősítse meg a földrajzi árujelzőkre vonatkozó szabályokat megsértő termékek feltartóztatására irányuló ellenőrzéseket;

7. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy egyes jelentős, nem uniós online platformok uralkodó üzleti modellje a gyors divat és a szupergyors divattermékek gyors, nagyléptékű előállításán és forgalmazásán alapul, ami előnyben részesíti a gyorsaságot és az alacsony költségeket a fenntarthatósággal, a biztonsággal és a minőséggel szemben; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy számos ilyen termék nem felel meg az uniós jogszabályoknak, ugyanakkor a nem megfelelő eladók gyakran megkerülik az érdemi végrehajtást vagy szankciókat; hangsúlyozza, hogy az ilyen gyakorlatok a szociális és környezeti dömping egyik formáját jelentik, ami tartós és tisztességtelen versenyelőnyhöz vezet e nem uniós platformok számára, aránytalan nyomást gyakorolva az európai vállalkozásokra, különösen a kkv-kra és a mikrovállalkozásokra; hangsúlyozza, hogy ez akadályozza az uniós textil- és ruházati ágazat fejlődését;

Válaszút előtt az e-kereskedelem: a megfelelőségi kihívás kezelése

8. elismeri, hogy az EU szilárd megfelelési keretet hozott létre, amely az online értékesített termékekre is vonatkozik, de még nagyobb erőfeszítésekre van még mindig szükség a megfelelési keretek teljes körű végrehajtásához; hangsúlyozza e tekintetben a digitális

---

[1] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2411 rendelete (2023. október 18.) a kézműves és ipari termékek földrajzi jelzéseinek oltalmáról, valamint az (EU) 2017/1001 és az (EU) 2019/1753 rendelet módosításáról (HL L, 2023/2411, 2023.10.27., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj).

szolgáltatásokról szóló rendelet, digitális piacokról szóló jogszabály, a piacfelügyeleti rendelet, az általános termékbiztonsági rendelet, a fogyasztóvédelmi szabályok, valamint a különböző termék- és környezetvédelmi jogszabályok fontosságát; hangsúlyozza, hogy a piacfelügyeleti hatóságok kihívásokkal néznek szembe e keretek online platformokra való alkalmazása során, amint azt az (EU) 2019/1020 rendelet 4. cikkének végrehajtásáról szóló, nemrégiben közzétett bizottsági értékelő jelentés is bizonyítja, különösen azokban az esetekben, amikor egy termékből nagy mennyiségeket értékesítenek kisebb küldeményekben; úgy véli, hogy a nem biztonságos, nem megfelelő és hamisított termékek elleni küzdelemhez szükség van a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály és más szabályozási vívmányok alapos végrehajtására;

9. hangsúlyozza, hogy új jogszabályok fontolóra vétele során végre kell hajtani a meglévő megfelelési keretet, és értékelni kell ezeket az intézkedéseket, beleértve az online piacterekre vonatkozó új kötelezettségeket is;

10. megjegyzi, hogy a fizikai vizsgálatok elvégzése különösen kivitelezhetetlen a közvetlenül a végső fogyasztónak küldött kis csomagok esetében, és hogy ezért a vámhatóságok továbbra is elsősorban a dokumentáció ellenőrzésére fognak támaszkodni, nem pedig maguknak a termékeknek a vizsgálatára;

11. kiemeli a vám- és piacfelügyeleti hatóságok korlátozott erőforrásaiból és elégtelen szintű digitalizációjából, az emberi erőforrások és a tagállamok közötti harmonizált és interoperábilis technológiai eszközök hiányából, valamint a vámhatóságok, platformok és piacfelügyeleti szervezetek közötti elégtelen adatmegosztásból és az együttműködés és koordináció általános hiányából eredő végrehajtási hiányosságokat; elismeri, hogy a fizikai ellenőrzések elkerülhetetlenül és természetüknél fogva korlátozottak, tekintettel az EU-ba belépő e-kereskedelmi csomagok mennyiségére;

12. úgy véli, hogy a piacfelügyeleti hatóságok próbavásárlási gyakorlatai – a Bizottságnak az e-kereskedelemről szóló közleményében foglaltaknak megfelelően – az online platformokon keresztül értékesített termékek megfelelősége ellenőrzésének fontos eszközei; hangsúlyozza azonban, hogy abban az esetben, ha az eladók székhelye az EU-n kívül van, vagy nem követhető nyomon és a felelős személyek tekintetében hamis címeket használnak, akkor nincs felelős jogi személy, és a piacfelügyeleti hatóságok nem hozhatnak végrehajtási intézkedéseket;

13. úgy véli, hogy az uniós gyártók és kiskereskedők, különösen a kkv-k tisztességtelen versennyel szembesülnek, mivel a nem uniós platformok lehetővé teszik a nem uniós gyártók és nem megfelelő termékeik számára, hogy az alkalmazandó szabályokat és

szabványokat megkerülve könnyen belépjenek az uniós piacra; kiemeli, hogy míg az uniós gyártóknak szigorú biztonsági, környezetvédelmi és minőségi szabályoknak kell megfelelniük, számos, a nem uniós platformokon keresztül értékesített kis értékű termék kikerüli a vám- és piacfelügyeleti ellenőrzéseket az EU-ba történő szállítási módjuk miatt; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy e platformok és nem uniós kereskedők némelyike szándékosan kihasználja ezt a joghézagot, lehetővé téve, hogy a nem megfelelő behozatal ellenőrizetlenül belépjen az EU egységes piacára, hátrányos helyzetbe hozva az európai gyártókat, nagykereskedőket és kiskereskedőket, gyengítve versenyképességüket és akadályozva innovációs képességüket, ami számos mikro- és kisvállalkozás megszűnéséhez vezethet;

14. hangsúlyozza, hogy az uniós gyártókra de facto lényegesen szigorúbb piacfelügyelet vonatkozik, mint a nem uniós gyártókra, amelyek e-kereskedelmi platformokon keresztül jutnak el az uniós fogyasztókhoz; mély sajnálatát fejezi ki a piaci részesedés és a munkahelyek elvesztése miatt, amelyet az európai szabványoknak – különösen a biztonságra és a minőségre vonatkozó előírásoknak – meg nem felelő olcsóbb termékek, valamint a nem uniós országokból szállított egyéb illegális termékek beözönlése okoz, ami közvetlenül érinti az uniós kkv-kat, valamint az uniós vállalatok erejét és beruházási és jövedelmezőségi képességüket;

15. kiemeli a közvetítőként működő online platformok és az importőrként működő platformok közötti különbséget; megjegyzi különösen, hogy az importőrként működő uniós e-kereskedelmi platformok olyan megfelelési költségekkel szembesülnek, amelyek akár 40%-kal is növelik kiskereskedelmi áraikat, ami hatással van a végső fogyasztókra; hangsúlyozza, hogy az uniós székhelyű importőrök szigorúbb kötelezettségekkel és magasabb költségekkel szembesülnek, míg a közvetítő platformok lehetővé teszik a nem uniós eladók számára, hogy a megfelelés biztosítása nélkül közvetlenül szállítsanak az uniós fogyasztóknak;

16. elismeri, hogy az e-kereskedelmi platformokra különféle kötelezettségek vonatkoznak, főként a digitális szolgáltatásokról szóló rendelet és az általános termékbiztonsági rendelet alapján, és a termékfelelősségről szóló irányelv[1] alapján bizonyos körülmények között felelősségre vonhatók; e tekintetben emlékeztet arra, hogy az online platformok felelősségre vonhatók, ha nem tartják tiszteletben közvetítői kötelezettségeiket; úgy véli azonban, hogy a fogyasztói jogorvoslatot minden esetben biztosítani kell; e tekintetben hangsúlyozza, hogy amennyiben a gyártó az EU-n kívül telepedett le,

---

[1] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/2853 irányelve (2024. október 23.) a hibás termékekért való felelősségről és a 85/374/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2024/2853, 2024.11.18., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2853/oj).

és nem azonosítható importőr, meghatalmazott képviselő vagy logisztikai szolgáltató, az online piactereknek megfelelő és arányos jogorvoslatot kell biztosítaniuk a fogyasztók számára, amennyiben a termékek nem felelnek meg a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak, különösen annak 30. és 31. cikkének vagy az általános termékbiztonságról szóló rendelet 22. cikkének;

17. hangsúlyozza, hogy az online piactereknek a digitális szolgáltatásokról szóló rendelet értelmében nyomon kell követniük kereskedőiket („ismerd az üzleti ügyfeledet”), ami eltántoríthatja a kereskedőket a nem biztonságos vagy hamisított áruk értékesítésétől, és az általános nyomonkövethetőség növelése érdekében kötelesek betartani a „tervezési megfelelőségre” vonatkozó szabályokat; kiemeli, hogy a nyomon követhetetlen eladók vagy az EU joghatóságán kívül letelepedett eladók esetében az online platformokat nem lehet felelősségre vonni; tudomásul veszi az „ismerd az üzleti ügyfeledet” elvnek való nagymértékű meg nem felelést, és a közösségimédia-platformokon terjedő új értékesítési gyakorlatok elterjedését, ahol ezt a kötelezettséget nem alkalmazzák hatékonyan, lehetővé téve a nem uniós eladók számára, hogy közvetlenül az uniós felhasználóknak kínáljanak nem megfelelő árut; hangsúlyozza ezért, hogy az online platformoknak minden tőlük telhetőt meg kell tenniük az eladók és a termékek teljes nyomonkövethetőségének biztosítása és annak megakadályozása érdekében, hogy a hirdetések ellenőrzött termékmegfelelési adatok nélkül jelenjenek meg;

18. kiemeli, hogy egy nem uniós kereskedő vagy platform nevében eljáró, az általános termékbiztonsági rendelet szerinti felelős uniós gazdasági szereplőre vonatkozó információk gyakran tévesek vagy hiányoznak; megjegyzi, hogy még ha rendelkezésre is állnak ezek az információk, előfordulhat, hogy a felelős személy az EU-ban nem vonható felelősségre, különösen akkor, ha a felelős személy meghatalmazott képviselő; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a piacfelügyeleti hatóságok az ilyen nem uniós kereskedőkkel való kapcsolatfelvétel és az európai uniós jog végrehajtása terén jelentős nehézségekről számolnak be, és hogy még ha sikerül is felvenni ezekkel a kapcsolatot, a velük szembeni szankciók végrehajtása gyakran kivitelezhetetlen;

19. úgy véli, hogy az uniós felelős személyek adatbázisának létrehozása az ellenőrzés céljából végzett valós idejű keresztellenőrzés lehetővé tétele érdekében, valamint akkreditációs eljárásuk létrehozása fokozhatná az átláthatóságot és megerősíthetné az elszámoltathatóságot az e-kereskedelem behozatali ellátási láncának egészében;

20. támogatja a fogyasztóvédelmi szervezetek kutatási és jogérvényesítési intézkedéseit, valamint a fogyasztóvédelmi hatóságok által a fogyasztóvédelmi hatóságok által a

fogyasztóvédelmi hálózat részeként, valamint a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály alapján indított kivizsgálások megindítását a nem uniós online platformok ellen az uniós termékbiztonsági és fogyasztóvédelmi jogszabályok esetleges megsértése miatt; aggodalmát fejezi ki e kivizsgálások lassú előrehaladása miatt, és felszólít azok gyors lezárására; hangsúlyozza, hogy a végrehajtásnak visszatartó erejűnek kell lennie, magába kell foglalnia a megfelelő szankciókat is a megfelelés biztosítása érdekében; e tekintetben hangsúlyozza, hogy nemzeti és uniós szinten különös figyelmet kell fordítani a hasonló termékek korábbi ellenőrzései során esetlegesen feltárt ismétlődő meg nem felelés kezelésére, többek között ideiglenes intézkedések alkalmazása révén; hangsúlyozza, hogy az online platformok által tett kötelezettségvállalások végrehajtását és hatékonyságát szorosan nyomon kell követni;

21. sürgeti a Bizottságot és a fogyasztóvédelmi együttműködési hatóságokat, hogy kezdeményezzenek strukturált végrehajtási párbeszédet a fogyasztók képviselőivel, a kereskedőkkel és más érdekelt felekkel a szigorúbb végrehajtást igénylő szisztematikus jogsértések azonosítása érdekében;

22. megjegyzi, hogy az uniós hatóságok számára bonyolult az uniós jogszabályok érvényesítése, ha a gazdasági szereplők székhelye az EU-n kívül található; hangsúlyozza, hogy megerősített nemzetközi együttműködési megállapodásokra van szükség, különösen a nagy e-kereskedelmi exportőrökkel;

Szigorú jogérvényesítési politikák a nem megfelelő e-kereskedelmi termékek elleni küzdelem érdekében

Sürgős igény rövid távú intézkedésekre

23. sürgeti a tagállamokat, hogy növeljék a piacfelügyeleti hatóságok, a vámhatóságok, a fogyasztóvédelmi hatóságok és a digitális szolgáltatási hatóságok finanszírozását és erőforrásait annak érdekében, hogy jobban tudják kezelni a nem biztonságos és tiltott termékek jelentette kihívásokat; kéri a Bizottságot, hogy támogassa az illetékes hatóságok, többek között a piacfelügyelet és a vámhatóságok közötti szorosabb együttműködést, információmegosztást és adatmegosztást, és hangsúlyozza, hogy javítani kell a különböző ágazatok közötti együttműködést; sürgeti a tagállamokat, hogy biztosítsák a területükön működő különböző piacfelügyeleti hatóságok közötti hatékony koordinációt, és erősítsék meg az egyes összekötő irodák hatáskörét; kiemeli, hogy a tagállamok és az EU felelőssége annak biztosítása, hogy a piacfelügyeleti és vámhatóságok megfelelő forrásokkal, képzéssel és felszereléssel rendelkezzenek annak érdekében, hogy teljesíteni tudják feladataikat, beleértve a megfelelő vizsgálati hatásköröket is;

24. felhívja a piacfelügyeleti hatóságokat, hogy fektessenek be több forrást a többi tagállammal vagy az illetékes hatóságokkal közös vagy összehangolt tevékenységekbe, és különösen növeljék az összehangolt végrehajtási intézkedések, például az ellenőrzési akciók, a próbavásárlási gyakorlatok és a szakértői értékelések számát és gyakoriságát; sürgeti az illetékes hatóságokat, hogy aktívan vegyenek részt ezekben a tevékenységekben, a Bizottságot pedig, hogy teljes mértékben éljen koordinációs hatáskörével;

25. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy összehangolja a vám- és piacfelügyeleti hatóságok ellenőrzését a kiemelt ellenőrzési területeken, a nem uniós országokból származó olyan termékekre összpontosítva, amelyek jelentős biztonsági veszélyt jelentenek és a meg nem felelés kockázatát hordozzák magukban; hangsúlyozza, hogy ennek a kezdeményezésnek értékes kockázatiprofil-adatokat kell generálnia, amelyeket fel lehetne használni a további jogérvényesítési tevékenységekhez és a szabályokat be nem tartó szereplőkkel szembeni szankciókhoz; felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg az együttműködést az uniós termékmegfelelőségi hálózaton belül, és növelje a vámügyi együttműködés uniós finanszírozását a Vám program keretében, valamint a piacfelügyeleti műveletekét az egységes piaci program keretében; hangsúlyozza, hogy a megfelelő források hiánya akadályozta bizonyos eszközök hatékony alkalmazását, például a piacfelügyeleti hatóságok által végrehajtott próbavásárlási tevékenységek széles körű alkalmazását vagy a digitális szolgáltatásokról szóló rendeletnek megfelelően a megbízható bejelentők használatát; felhívja a Bizottság figyelmét arra, hogy a játékok és rádióberendezések meglévő vizsgálólétesítményei mellett sürgősen szükség van több vizsgálólétesítményre az e-kereskedelmi áruk, például az akkumulátorok, a textiltermékek, az elektromos készülékek és egyéb termékek tekintetében; kéri a tagállamokat, hogy fordítsanak elegendő forrást az uniós tesztelési létesítmények kapacitásának növelésére, és növeljék a nem biztonságos és illegális áruk felderítésére szolgáló berendezésekbe történő beruházásokat;

26. hangsúlyozza, hogy adatkezelési és biztonsági okokból a tagállamoknak korlátozniuk kell a nagy kockázatot jelentő szállítókat abban, hogy kritikus infrastruktúráikban és határbiztonsági rendszereikben tevékenykedjenek, beleértve a repülőtereken és kikötőkben használt biztonsági átvizsgáló és rakományátvilágító berendezések beszerzését is;

27. kiemeli, hogy az általános termékbiztonsági rendelet értelmében az online piacterek kötelesek létrehozni egy egyedüli kapcsolattartó pontot, regisztrálni a Safety Gate portálon, és ott megjelölni az egyedüli kapcsolattartó pontjukra vonatkozó információkat; kéri a Bizottságot, hogy hatékonyan érvényesítse az online piacterek ezen és egyéb kötelezettségeit, és támogassa a tagállamok piacfelügyeleti hatóságait az általános termékbiztonsági rendelet és a

piacfelügyeleti rendelet végrehajtásában; megjegyzi, hogy az általános termékbiztonsági rendelet közvetlen adatcserét vezetett be a végrehajtó hatóságok és az e-kereskedelmi platformok között; úgy véli azonban, hogy a rendszer hatékony működése érdekében a vámhatóságokkal is közvetlen kapcsolatot kell biztosítani;

28. megjegyzi, hogy a jelenlegi rendszer inkább reagáló mint megelőző jellegű, mivel a hatóságok csak a veszélyes termékek fogyasztóknak való értékesítését követően avatkoznak be, ahelyett, hogy megakadályoznák azok terjesztését; emlékeztet arra, hogy az általános termékbiztonsági szabályozás értelmében az online piactereket üzemeltető szolgáltatókat arra ösztönzik, hogy ellenőrizzék a termékeket a Safety Gate portálon, mielőtt felsorolnák azokat interfészeiken; hangsúlyozza, hogy a véletlenszerű mintavételes tesztelés csak akkor lehet hatékony, ha azt rendszeresen végzik;

29. hangsúlyozza, hogy a digitális termékútlevél gyors bevezetése számos online értékesített kritikus fontosságú termék esetében elengedhetetlen a meglévő jogszabályok érvényesítésének megerősítéséhez; sürgeti a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb terjessze elő a digitális termékútlevélre vonatkozó szükséges másodlagos jogot, különösen a textiltermékek, a játékok, a kozmetikumok, az elektronikai cikkek és más olyan termékek esetében, amelyeknél a meg nem felelés aránya és a kapcsolódó kockázatok magasak; felszólítja a Bizottságot, hogy a fenntartható termékek környezettudatos tervezéséről szóló rendelet[1] értelmében folyamatosan és kiemelten értékelje a digitális termékútlevél követelményeit, műszaki kialakítását és működését; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a vállalkozásokat, különösen a mikrovállalkozásokat és a kkv-kat a digitális termékútlevél bevezetésében;

30. javasolja, hogy az uniós vámügyi adatközpontba közvetlenül integráljanak egy kötelező digitális termékútlevelet, amely korai megfelelőség-ellenőrzést tartalmaz az e-kereskedelem útján importált valamennyi termékre vonatkozóan, beleértve a részletes minőségi és megfelelési adatokat is, lehetővé téve a hatóságok számára a termékekre vonatkozó információk előzetes szűrését az egységes piacon való forgalomba hozataluk előtt;

31. sürgeti a tagállamokat, hogy tegyenek jelentős erőfeszítéseket a vámellenőrzések fokozása és a kockázatelemzés javítása érdekében,

---

[1] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1781 rendelete (2024. június 13.) a fenntartható termékek környezettudatos tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási keretének létrehozásáról, az (EU) 2020/1828 irányelv és az (EU) 2023/1542 rendelet módosításáról, valamint a 2009/125/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2024/1781, 2024.6.28., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

mivel a nem megfelelő áruk felderítése és eltávolítása csökkentheti az uniós fogyasztóknak okozott károkat és megvédheti az uniós vállalkozások gazdasági érdekeit; hangsúlyozza, hogy a már nem megfelelőnek talált árukkal azonos áruk meg nem felelése vélelmének a vámügyi kockázatelemzésbe történő bevezetése megkönnyítheti a vámhatóságok általi ellenőrzéseket és javíthatja a költséghatékonyságot; hangsúlyozza a vámközpontok megerősítésének fontosságát annak érdekében, hogy jobban fel legyenek szerelve a hagyományos módszerekkel nehezen ellenőrizhető nagy mennyiségű kis csomag kezelésére, ideértve a fejlett átvilágítási technológiákat a gyanús csomagok belépési pontokon történő azonosítására; kéri, hogy a hatóságok szigorúbban ellenőrizzék a megfelelést, valamint szúrópróbaszerűen ellenőrizzék a nagy mennyiségű szállítást; sürgeti továbbá a tagállamokat, hogy a vámhatóságoknál jelentősen növeljék a behozatali eljárások digitalizálásának szintjét a meglévő jogszabályok végrehajtása és a vámeljárások felgyorsítása érdekében, különös tekintettel a csomagok nagy számára;

32. hangsúlyozza, hogy a vállalkozásoknak – különösen a kkv-knak – sürgősen egyértelmű iránymutatásokra van szükségük a Bizottságtól az általános termékbiztonsági rendelet hatékony végrehajtásához, beleértve az egymást átfedő jogszabályokkal, például a digitális szolgáltatásokról szóló rendelettel, a piacfelügyeleti rendelettel, a termékfelelősségről szóló irányelvvel, valamint a játékokra, a kozmetikumokra és a mosó- és tisztítószerekre vonatkozó ágazatspecifikus jogszabályokkal való kölcsönhatásának egyértelműsítését is; felhívja a Bizottságot, hogy 2025 első félévének vége előtt adja ki ezeket az iránymutatásokat a vállalkozások megfelelésének megkönnyítése érdekében; úgy véli, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály és más jogi aktusok közötti kölcsönhatásról szóló, 2025. november 17-én esedékes értékelő jelentésnek figyelembe kell vennie a különböző jogszabályokat, különösen a termékek megfelelését, az online piacterek kötelezettségeit, a végrehajtási szabályokat és az egyszerűsítéssel és végrehajtással kapcsolatos esetleges jövőbeli fejlesztéseket illetően; felhívja a Bizottságot, hogy értékeljen minden lehetséges további intézkedést, beleértve az ágazati jogszabályok értékelését is, ami a jogi kiszámíthatóság biztosításához szükséges, és hogy a nem uniós országokból online piactereken keresztül történő közvetlen behozatal esetében ne maradjanak joghézagok vagy végrehajtási hiányosságok;

33. felhívja az illetékes nemzeti hatóságokat, hogy teljes mértékben használják ki a meglévő és a közelmúltban elfogadott végrehajtási eszközöket, különösen a piacfelügyeleti rendeletben, az általános termékbiztonságról szóló rendeletben és a digitális szolgáltatásokról szóló rendeletben az e-kereskedelemre vonatkozóan meghatározott rendelkezésekhez kapcsolódóan – mint a például az eltávolítási végzések, a tilalom, a termék forgalmazásának vagy eltávolításának korlátozása, a visszahívások és szankciók a nem uniós országokból

származó illegális és nem megfelelő behozatal növekedésének megakadályozására;

34. hangsúlyozza, hogy a szabályokat be nem tartó szereplőkkel szemben hozott, szabályozói végrehajtási intézkedéseknek nem szabad aránytalan terheket róni a szabályokat betartó szereplőkre, és nem szándékos kárt okozni a használtcikk-piac számára;

35. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a szellemitulajdon-jogok védelmét, tekintettel a nem európai hamisított áruk terjedésére az e-kereskedelmi platformokon; megjegyzi, hogy ezek a gyakorlatok károsítják az európai vállalatok versenyképességét, és kockázatoknak teszik ki az innovációt és a kutatás-fejlesztést; határozottabb intézkedéseket szorgalmaz a hamisított áruk online értékesítése ellen; felszólítja a Bizottságot, hogy adjon ki egyértelmű iránymutatásokat a megbízható bejelentőkre vonatkozóan, és hangsúlyozza, hogy a jogosultakat megbízható bejelentőként kell elismerni, amennyiben megfelelnek a digitális szolgáltatásokról szóló rendelet 22. cikkében meghatározott kritériumoknak;

36. rámutat arra, hogy a tagállamoknak jobban ki kell használniuk a gazdasági szereplőkkel szemben rendelkezésre álló szankciókat és büntetéseket, valamint más rendelkezésre álló eszközöket, beleértve az ideiglenes intézkedéseket, az elrettentő hatás érdekében, hogy visszatartsák a gazdasági szereplőket az alkalmazandó jogszabályok megsértésétől;

37. sürgeti a Bizottságot, hogy haladéktalanul hozzon hatékony intézkedéseket, köztük jogalkotási intézkedéseket is, amelyek esetében a joghézagok egyértelműen megnevezésre kerülnek, annak érdekében, hogy az európai vállalkozások számára, különös tekintettel a kkv-kra, jogbiztonságot és egyenlő versenyfeltételeket biztosítsanak;

A szabályozási reformok szükségessége

38. felszólít a fogyasztói jogok – például a jótállási igények és a termékek visszaküldéséhez való jog – érvényesítése előtt álló akadályok megszüntetésére; felhívja a Bizottságot, hogy haladéktalanul vizsgálja felül a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendeletet, mivel ez alapvető fontosságú lesz az uniós fogyasztóvédelmi jog és a nem biztonságos termékek elleni küzdelem hatékonyabb, határokon átnyúló érvényesítéséhez; kéri a Bizottságot, hogy ezzel összefüggésben határozzon meg egyértelmű intézkedéseket a nem uniós kereskedőkkel és platformokkal szembeni végrehajtási hatáskörök megerősítésére, és biztosítsa az uniós és nemzeti intézkedések jobb összehangolását, valamint a hatóságok közötti és a nem uniós országok hatóságaival folytatott információcserét; kiemeli, hogy az Európai Versenyhatóságok Hálózatának struktúrája példaként szolgálhat a több tagállamot érintő feltételezett

jogsértések esetén a jogérvényesítés és az információcsere nyomon követésére, különösen a nem megfelelő termékek elleni hatékony küzdelem érdekében; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Bizottság közvetlen hatáskörrel rendelkezzen a fogyasztóvédelmi jog megsértése egyes nagy hatású eseteinek kivizsgálására és szankcionálására, ezáltal biztosítva az uniós fogyasztóvédelmi jog szerinti hatékonyabb, egyidejű és egységesebb végrehajtást és szankciókat;

39. megjegyzi, hogy a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet már felhatalmazza a végrehajtó hatóságokat arra, hogy fellépjenek a szabályokat be nem tartó kereskedőkkel szemben, sőt lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy büntetéseket rójanak ki és ideiglenes intézkedéseket alkalmazzanak, például korlátozzák a honlaphoz való hozzáférést; elismeri azonban, hogy ennek korlátot szab az, hogy ezeket az intézkedéseket nem uniós szinten, hanem országonként kell meghozni, és minden ország saját szankciókat alkalmaz, ami miatt a jogsértések következményei eltérők;

40. megjegyzi, hogy a tagállamokban a végrehajtás széttagolt, ami csökkent hatékonysághoz vezet; felszólít a végrehajtás és a megfelelés felügyeletének jobb összehangolására, a tagállamok közötti hatékony információcserére és az uniós vívmányok egységesebb alkalmazására; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a piacfelügyeleti rendeletet, különösen azt, hogy szükség van-e egy olyan uniós piacfelügyeleti hatóságra, amely biztosítaná a következetességet és operatív támogatást nyújtana az érintett nemzeti piacfelügyeleti hatóságok által végzett tevékenységekhez, és előmozdítaná az új uniós vámhatósággal való együttműködést, valamint a piacfelügyeleti rendelet 4. cikkének végrehajtását, amely meghatározza a termékmegfelelőségért felelős uniós gazdasági szereplőket; hangsúlyozza, hogy a kijelölt felelős gazdasági szereplő eddig gyakran nem volt képes jogorvoslatot vagy kártérítést nyújtani a fogyasztóknak, különösen akkor, ha meghatalmazott képviselő volt;

41. támogatja a Bizottság azon törekvését, hogy gyorsan előmozdítsa az Uniós Vámkódex reformjáról a Parlamenttel és a Tanáccsal folytatandó közelgő intézményközi tárgyalásokat, valamint a 150 EUR alatti értékű árukra vonatkozó vámmentességi küszöbérték megszüntetéséről szóló tanácsi jogi aktusokra irányuló két javaslatot; ezért sürgeti a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel a Tanácsban folyó tárgyalási eljárást, elismerve a vámügyi reform sürgősségét az EU versenyképessége és az uniós fogyasztók védelme szempontjából; hangsúlyozza azonban, hogy a küszöbérték megszüntetése szükséges lépés, de önmagában nem jelent megoldást, mivel a vámhatóságok továbbra is csak a csomagok korlátozott százalékát tudják ellenőrizni; hangsúlyozza, hogy a magas kockázatú behozatal esetében termék- és fogyasztói biztonsági szempontból azonnal el kell törölni a vámmentességet; hangsúlyozza, hogy a vámügyi reformnak biztosítania kell a szabályozási keretek közötti

koherenciát, különösen a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabállyal való átfedések vagy konfliktusok elkerülése érdekében, és kiemeli, hogy a vámhatóságok alapvető szerepet játszanak a nem megfelelő és nem biztonságos termékek felderítésében;

42. hangsúlyozza, hogy az Uniós Vámkódex reformja biztosítja a vámhatóságok számára a szükséges eszközöket az EU-ba érkező áruk jobb felügyeletéhez és ellenőrzéséhez, elősegíti az egységes piac és a vámunió megerősítését, javítja a nem biztonságos és tiltott termékek felderítését, és hozzájárul a gazdasági szereplők közötti egyenlő versenyfeltételekhez; e tekintetben üdvözli az Uniós Vámkódexről szóló rendelet szerinti, a piacfelügyeleti hatóságokkal való együttműködési mechanizmus létrehozására irányuló javaslatot, amely javítani fogja a termékellenőrzések hatékonyságát; hangsúlyozza a vámügyi infrastruktúra és a személyzet fejlesztésének fontosságát az e-kereskedelem hatékony kezelése érdekében; hangsúlyozza, hogy egyszerűsített, kifejezetten a kkv-kra szabott megfelelési eljárásokra van szükség; felszólítja a tagállamokat, hogy vezessenek be automatizált, előretekintő vámkezelési rendszereket, például kötelezve a platformokat arra, hogy az értékesítési helyen automatikusan végezzék el a beléptetést és a vámkezelést;

43. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy egyes nem uniós kereskedők megkerülik az uniós vámellenőrzéseket azáltal, hogy az árukat a származási helyen vámkezelik; hangsúlyozza, hogy e nem uniós kereskedelmi vállalatok gyakran inkább bírságot fizetnek, semmint hogy az uniós vámhatóságokhoz való megérkezéskor felbontsák a csomagokat, amivel az a céljuk, hogy azonnal kirakodják és tovább küldjék a szállítmányokat; mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a vámhatóságok megállapítása szerint a számos csomagot nem vagy helytelenül jelentenek be, és néha csalárd módon címkéznek; kiemeli, hogy az Uniós Vámkódex reformjának foglalkoznia kell ezekkel a szempontokkal is;

44. tudomásul veszi az Európai Fogyasztói Központok Hálózata által a dropshipping üzleti modelljével kapcsolatban kifejezett aggályokat, amely modell kihívásokat támaszt a fogyasztóvédelem, a termékbiztonság és a szabályozásnak való megfelelés terén; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a fogyasztók gyakran szembesülnek megtévesztő gyakorlatokkal, a termékek visszaküldése során felmerülő nehézségekkel és váratlan behozatali vámokkal, miközben a dropshipping útján értékesített termékek jelentős része nem felel meg az uniós biztonsági előírásoknak; hangsúlyozza, hogy a dropshipping a nyomonkövethetetlen vállalkozások és az összetett határokon átnyúló ügyek miatt megbonyolítja a végrehajtást, miközben a héa- és adatvédelmi megfelelés továbbra is alapvető aggályokat vet fel; megjegyzi, hogy az influenszermarketinggel összekapcsolva a dropshipping súlyosbíthatja az átláthatósági kérdéseket, a reputációs kockázatokat és a következetlen

eredményeket; felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a dropshippinggel kapcsolatos kérdések kezelésének módját;

45. kiemeli, hogy a „vélelmezett importőr” fogalmának célja, hogy egyenlő versenyfeltételeket biztosítson mind az uniós, mind a nem uniós online platformok számára; megjegyzi, hogy az EU-n kívülről történő online értékesítéssel összefüggésben ez az intézkedés megfosztaná a nem uniós online platformok ügyfeleit attól, hogy a jelenlegi Uniós Vámkódexnek megfelelően importőrnek minősüljenek, míg a nem uniós platform vagy kereskedő minősülne ehelyett „vélelmezett importőrnek”; úgy véli, hogy a „vélelmezett importőr” felelősségét egyértelműen meg kell határozni, és összhangban kell lennie a digitális szolgáltatásokról szóló rendelet rendelkezéseivel; hangsúlyozza, hogy az annak biztosításáért felelős platformok, hogy a héát és a vámokat az értékesítés helyén szedjék be, nem pedig az EU-ba való belépéskor, csökkenteni fogják a csalást és az adókijátszást;

46. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az egyablakos importügyintézési rendszer (IOSS) opcionális jellegű valamennyi online szereplő számára, ami eltér a „Héa a digitális korban” elnevezésű kezdeményezés eredeti célkitűzéseitől; hangsúlyozza, hogy további intézkedésekre van szükség a rendszer robusztusságának megerősítése és az esetleges visszaélések visszaszorítása érdekében; sürgeti a Bizottságot, hogy szorosan működjön együtt az érdekelt felekkel az IOSS csalárd gyakorlatokkal szembeni biztosítékainak kialakítása érdekében; javasolja, hogy ezek a biztosítékok legyenek átfogók és észszerűek, hogy tényleges visszatartó erőt jelentsenek a csalásokkal szemben, miközben elkerülik a túlzott adminisztratív terheket; hangsúlyozza, hogy az alulértékelés megelőzése és a tisztességes verseny biztosítása érdekében ki kell terjeszteni az IOSS alkalmazási körét a 150 EUR-s vámmentességi küszöböt meghaladó árukra;

47. kéri, hogy 2026-ban hozzanak létre egy új uniós vámhatóságot, amely szakértői támogatást nyújt a tagállamok vámhatóságainak; hangsúlyozza, hogy az uniós vámhatóságnak koordinációs szerepében fel kell térképeznie a vám- és piacfelügyeleti hatóságok tesztelési és ellenőrzési képességeit a tagállamokban és a tagállamok között, és fel kell hatalmazni arra, hogy előre be nem jelentett ellenőrzéseket végezzen az esetleges nem biztonságos vagy nem megfelelő termékek felderítése érdekében, és meg nem felelés esetén szankciókat szabjon ki; megjegyzi, hogy az új uniós vámügyi adatközpont az adatcsere és a nemzeti informatikai rendszerek interoperabilitása révén lehetővé teszi az uniós vámhatóság, valamint a vámhatóságok és más hatóságok közötti megerősített együttműködést, és ezáltal megkönnyíti a koordinált ellenőrzéseket és a nem megfelelő termékek felderítését; úgy véli, hogy alapvető fontosságú az egyablakos vámügyintézés funkcióinak teljes körű integrálása az uniós vámügyi adatközpontba; a javasolt uniós

vámhatósággal összefüggésben megjegyzi annak fontosságát, hogy rendszeresen konzultáljanak a különböző érdekelt felek képviselőivel annak érdekében, hogy korai előrejelzést adhassanak az uniós vámhatóságnak;

48. hangsúlyozza, hogy a sürgősségre tekintettel fel kell gyorsítani az Uniós Vámkódex felülvizsgálatában tervezett különböző kötelezettségek hatálybalépését, például az uniós vámügyi adatközpont létrehozását; felhívja a Bizottságot, hogy haladéktalanul kezdje meg az uniós vámügyi adatközpont létrehozásához szükséges előkészítő munkát annak érdekében, hogy 2026-ban felgyorsítsa e-kereskedelmi funkcióinak előkészítését;

49. szorgalmazza, hogy a Bizottság végezzen hatásvizsgálatot azzal az elképzeléssel kapcsolatban, hogy az e-kereskedelmi termékeket ömlesztve szállítsák az EU-ba, és hogy ennek fejében a nem uniós kereskedők az ilyen áruk számára raktárakat hozzanak létre az EU-ban, mielőtt azokat csomagokba helyezik a fogyasztóknak történő kézbesítés céljából; elismeri, hogy az e-kereskedelmi termékek ömlesztett szállítása és az EU-ban lévő raktárakban való tárolása fokozhatja a vám- és piacfelügyeleti hatóságok felügyeletét, valamint javíthatja ellenőrzésüket és a nem megfelelő áruk felderítését az egyedi csomagszállításhoz képest; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mérlegeljenek minden lehetőséget az ilyen gyakorlatok ösztönzésére, beleértve a megbízható ellenőrzött gazdálkodó egyszerűsített státuszát, valamint az ösztönző rendszerek számára költség-haszon értékeléseket; megjegyzi továbbá, hogy az ömlesztett szállítás nem feltétlenül valósítható meg minden nem uniós kereskedő számára, különösen a fogyasztók és fogyasztók közötti (C2C) vagy használt modellek szerint működő kereskedők számára; hangsúlyozza, hogy ennek a megközelítésnek egyensúlyt kell teremtenie a megfelelésből fakadó előnyök és az e-kereskedelmi szereplők gyakorlati követelményei között, biztosítva, hogy ez ne okozzon logisztikai szűk keresztmetszetet, illetve ne rójon indokolatlan terhet a különböző üzleti modellekre;

50. elismeri, hogy a Bizottság közzétett egy informális dokumentumot, amely felvázolja az e-kereskedelmi termékekre vonatkozó megkülönböztetésmentes kezelési díj bevezetését, amelyet a vámhatóságoknak kell felszámítaniuk a távértékesítés keretében értékesített árukért azzal a céllal, hogy fedezzék a vámhatóságok megnövekedett felügyeleti költségeit, nevezetesen az adatok ellenőrzését, a kockázatelemzés elvégzését, a dokumentum- és a fizikai ellenőrzések elvégzését, valamint különösen az uniós vámhatóság és az adatközpont finanszírozását; kitart amellett, hogy a tagállamoknak kerülniük kell az egyoldalú díjakat a vámunió széttöredezettségének elkerülése érdekében; hangsúlyozza, hogy a javaslat a közvetlenül az ügyfélnek szállított tételenként 2 EUR-s átalánydíjat, vagy az EU-n belüli távértékesítésre vonatkozó vámraktár üzleti modelljét működtető, megbízható ellenőrzött

gazdálkodók esetében alacsonyabb, 50 centes díjat javasol; felhívja a Bizottságot, hogy végezze el annak megfelelő értékelését, hogy a javasolt összeg megfelel-e a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) szabályainak, és hogy elegendő és arányos-e a célkitűzések eléréséhez; ragaszkodik ahhoz, hogy ezt a kezelési díjat ne a fogyasztó fedezze;

51. megjegyzi, hogy a nem uniós országok által folytatott e-kereskedelmen keresztül importált, óriási mennyiségű nem megfelelő és nem biztonságos termékek hatalmas hulladékgazdálkodási és termékmegsemmisítési költségeket vonnak maguk után; hangsúlyozza, hogy e termékek nagy része nem újrafeldolgozható környezeti szempontból káros vagy nem felel meg a vegyi anyagokra vonatkozó alkalmazandó jogszabályoknak, ami tovább növeli az állami hatóságok környezeti költségeit; felhívja ezért a Bizottságot, hogy értékelje a nem uniós országok e-kereskedelmi tevékenységei környezeti hatásának enyhítéséhez szükséges intézkedéseket, beleértve a nem uniós országok online piacterein keresztül értékesített valamennyi termékre vonatkozó hulladékgazdálkodási díj megvalósíthatóságát annak biztosítása érdekében, hogy ne az uniós adófizetők állják a környezeti költségeket;

52. hangsúlyozza, hogy a meg nem felelés esetén a különböző tagállamokban alkalmazott következetlen szankciók és eltérő végrehajtási stratégiák „határokon átnyúló vásárláshoz” vagy „a legkedvezőbb feltételeket biztosító vámhatóság kiválasztásához” vezetnek; támogatja a jogsértések és a meg nem felelés esetén alkalmazandó nem büntetőjogi szankciók minimális harmonizációját a tagállamokban és az uniós vámhatóságon keresztül, mivel ezzel elkerülhető lenne, hogy gyenge belépési pontok jöjjenek létre az EU vámterületén; hangsúlyozza, hogy ennek a minimális harmonizáció közös keretével kell együtt járnia a meglévő joghézagok megszüntetése és ezáltal az e-kereskedelem kihívásainak kezelése érdekében; hangsúlyozza, hogy a tagállamok az adott nemzeti környezethez igazított további szankciókat szabhatnak ki;

53. megjegyzi, hogy a Bizottság ellenőriz bizonyos nem uniós online piactereket, amelyek manipulatív gyakorlatokat alkalmaznak, beleértve a megtévesztő tervezési megoldásokat, az addiktív tervezési jellemzőket, a megtévesztő influenszermarketinget és a hamis vagy félrevezető online értékelések terjesztését; elismeri, hogy a digitális méltányosságra vonatkozó célravezetőségi vizsgálatról szóló jelentés szerint a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok évente közel 8 milliárd EUR-ba kerülnek a fogyasztóknak, és hogy az olyan tisztességtelen technikák alkalmazása, amelyek impulzusvásárlásra késztetik a fogyasztókat, különösen a sérülékeny fogyasztókat és a gyermekeket, túlfogyasztáshoz és túlköltekezéshez vezet; felhívja a Bizottságot, hogy a digitális méltányosságról szóló, küszöbön álló jogszabályban foglalkozzon ezekkel a kérdésekkel, kivéve, ha azokra a meglévő jogszabályok már kiterjednek, a

tisztességtelen gyakorlatok hatékony kezelése és a meglévő joghézagok megszüntetése érdekében, a meglévő jogi keretekkel való összhang fenntartása és a szükségtelen szabályozási terhek elkerülése mellett;

54. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy a vámjogérvényesítés vagy a vámjogszabályoknak való megfelelés területén a Bizottság javasolt új kezdeményezései ne eredményezzenek további adminisztratív terheket az európai vállalkozások, különösen a kkv-k számára;

55. hangsúlyozza az Európai Ügyészség (EPPO) szerepének fontosságát a vámbűncselekményeket érintő határokon átnyúló nyomozások terén, különös tekintettel többek között a csalások elleni nyomozásokra, például amikor az importadók megfizetésének elkerülése érdekében jogellenesen alulértékelik a termék árát; hangsúlyozza, hogy az Európai Ügyészség által a vámhatóságok támogatásával folytatott nyomozások révén hatékonyan fel kell lépni a vámok nagymértékű kijátszása, többek között a csalárd e-kereskedelmi nyilatkozatok és az alulértékelés, valamint az ellenőrzések elkerülése és a legkedvezőbb igazságszolgáltatási fórum kiválasztása ellen; hangsúlyozza, hogy ki kell használni az Európai Ügyészség határokon átnyúló nyomozásokra vonatkozó szilárd jogi keretét az ilyen műveletek mögött álló bűnözői hálózatok felszámolására;

További végrehajtási intézkedések

56. felhívja a Bizottságot és az illetékes nemzeti hatóságokat, hogy határozottan érvényesítsék a digitális szolgáltatásokról szóló rendeletet az online piacterek felelőssége tekintetében, különös tekintettel az ajánlórendszerekre, az interfészek kialakítására, a tájékoztatáshoz való jogra, az általános nyomonkövethetőség növelése érdekében a kialakítás általi beépített megfeleléssel összefüggő szabályokra, valamint az „ismerd az üzleti ügyfeledre” vonatkozó kötelezettségükre; hangsúlyozza, hogy e kötelezettségek teljesítésének vissza kell tartania a szabályokat be nem tartó kereskedőket attól, hogy piactereken vagy a közösségi média ebbe a kategóriába tartozó vásárlási szolgáltatásain keresztül kínálják termékeiket az EU-ban, és felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson gyakorlati támogatást az uniós szabályokat nem alkalmazó kereskedők nyomon követéséhez; hangsúlyozza, hogy digitális szolgáltatásokról szóló rendelet alapján létre kell hozni az illegális termékek és az e-kereskedelem megbízható bejelentőinek hálózatát annak biztosítása érdekében, hogy a platformok eredményesen teljesítsék kötelezettségeiket;

57. hangsúlyozza, hogy az illetékes nemzeti hatóságokkal való együttműködés és koordináció fokozása kulcsfontosságú; több együttműködést kér az összes érintett hatóság – például a tagállami hatóságok, a vámhatóságok és a fogyasztóvédelmi hatóságok –

között, valamint szorosabb koordinációt szorgalmaz valamennyi létrehozott szakértői csoport között; hangsúlyozza, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló rendelet értelmében a nem megfelelő online piacterekkel szembeni vizsgálati tevékenységeknek eredményeket kell felmutatniuk és visszatartó erejű szankciókhoz kell vezetniük annak érdekében, hogy a nem megfelelő termékeket többé ne kínálhassák; hangsúlyozza e vizsgálatok fontosságát a rendszerszintű kockázatok, a megfelelési hiányosságok, a jogellenes tartalmak terjesztése, az addiktív tervezési jellemzők, a megtévesztő tervezési megoldások és az influenszerek manipulatív hirdetések céljából történő igénybevételének kezelésében;

58. felhívja a végrehajtó hatóságokat, hogy erősítsék meg az új értékesítési csatornákat célzó nyomonkövetési és végrehajtási intézkedéseket; javasolja, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek megfelelő erőforrásokkal, technológiai eszközökkel és határokon átnyúló együttműködési mechanizmusokkal a közösségi médián és más felemelkedő platformokon keresztül működő, szabályokat be nem tartó kereskedők hatékony azonosítása és az ellenük való fellépés érdekében;

59. úgy véli, hogy az online piacterek értékesítőinek meg kell adniuk egy EU-n belüli visszaküldési címet és kapcsolattartó pontot annak érdekében, hogy a fogyasztók könnyen és indokolatlan költségek nélkül visszaküldhessék a nem megfelelő árukat, és hogy a hatóságok ellenőrizhessék az árut; úgy véli, hogy az online piactereknek kell felelősséget vállalniuk ennek ellenőrzéséért, és elszámoltathatónak kell lenniük a végrehajtásért;

60. felszólít „az uniós piacon forgalomba hozott termékekért felelős személy” – különösen a nem uniós kereskedők – biztosítása hatékonyságának sürgős, mélyreható értékelésére, a piacfelügyeleti rendelet 4. cikkéről szóló értékelő jelentés eredményeire építve; felszólítja a Bizottságot, hogy jövőbeni intézkedései részeként fontolja meg egy olyan kötelező követelmény bevezetését a nem uniós kereskedők számára, miszerint jelöljenek ki egy megnövelt jogi és pénzügyi felelősséggel rendelkező felelős személyt az EU-ban;

61. megjegyzi, hogy a postai és egyéb kézbesítési szolgáltatások jelentős átalakuláson mennek keresztül az e-kereskedelem gyors növekedése miatt; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az Egyetemes Postaegyesület végdíjrendszere a gyakorlatban nem alkalmazandó az e-kereskedelmi forgalomra; megjegyzi, hogy ennek következtében a kínai e-kereskedelmi vállalkozások a szállítási volumen miatt közvetlenül az uniós postai szolgáltatókkal kötnek kereskedelmi megállapodást kivételesen vonzó díjakon, amelyek alacsonyabbak, mint az Európában gyártott áruk díjai, ami a postai szolgáltatások egységes piacának mélyebb széttagoltságához vezet; sürgeti a Bizottságot, hogy értékelje az e-kereskedelem postai szolgáltatásokra és belső piacra gyakorolt hatását, és fontolja meg, hogy a postai

szektor hogyan hogyan járulhatna hozzá az egységes piac megerősítéséhez és a fogyasztók támogatásához, valamint az EU általános versenyképességéhez;

62. üdvözli a „Héa a digitális korban” című javaslatcsomag reformjainak jóváhagyását, amelyek fontos lépést jelentenek az e-kereskedelmi ágazatban a héabeszedés korszerűsítése felé; hangsúlyozza az egységes héaazonosító fontosságát az online piacterek és az európai gyártók számára, amely lehetővé teszi számukra, hogy egyenlő versenyfeltételek mellett versenyezzenek annak köszönhetően, hogy egyszerűsíti a héaszabályoknak való megfelelést a tagállamokban; kiemeli, hogy ez az intézkedés megkönnyítheti az áruk ömlesztett behozatalát és Unión belüli raktározását is, csökkentve a széttagolt határokon átnyúló szállítmányoktól való függést, és biztosítva, hogy a hozzáadott értékű szolgáltatásokra, például a teljesítésre és a logisztikára az egységes piacon belül kerüljön sor; hangsúlyozza, hogy ezek a reformok javítani fogják az adóügyi megfelelést, csökkenteni fogják az adminisztratív terheket, és javítani fogják a végrehajtást, miközben támogatják a tisztességes versenyt és erősítik az uniós ellátási láncokat; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák ezen intézkedések hatékony végrehajtását annak érdekében, hogy azok a lehető legnagyobb előnyökkel járjanak az európai vállalkozások és fogyasztók számára;

63. felhívja a Bizottságot, hogy mérlegeljen olyan intézkedéseket, amelyek célja az uniós gyártók, különösen a kkv-k szükségtelen szabályozási és adminisztratív megfelelési terheinek csökkentése az egyenlő versenyfeltételek biztosítása és annak lehetővé tétele érdekében, hogy jobban versenyezhessenek a hatékonyabb megfelelési előírások szerint működő globális versenytársakkal;

64. felszólítja a Bizottságot, hogy fokozza a nemzetközi együttműködést a többi hasonlóan gondolkodó országokkal a bevált gyakorlatok cseréje, a közös kihívások és kockázatok azonosítása, valamint az e-kereskedelemmel kapcsolatos közös fellépések kidolgozása érdekében;

65. e tekintetben üdvözli a WTO elektronikus kereskedelemről szóló közös nyilatkozatra irányuló kezdeményezését; megjegyzi, hogy a megállapodás előnyös lesz a fogyasztók és vállalkozások számára a határokon átnyúló elektronikus tranzakciók megkönnyítése, a digitális kereskedelem akadályainak csökkentése és az e-kereskedelmi innováció előmozdítása révén; hangsúlyozza azonban, hogy a megállapodás csupán alapként szolgál, és arra ösztönzi a Bizottságot, hogy a partnerekkel folytatott tárgyalások során törekedjen ambiciózus kereskedelmi megállapodásokra az e-kereskedelemre vonatkozó kötelező érvényű rendelkezések biztosítása érdekében;

Az informatikai eszközök fokozott használata

66. üdvözli, hogy a Bizottság egy olyan projektet készít elő, amelynek célja a meglévő adatbázisok – többek között a piacfelügyeleti információs és kommunikációs rendszer, az uniós Safety Gate és a vámügyi kockázatkezelési rendszer – egységes, interoperábilis rendszerré történő észszerűsítése, amely összegyűjti a termékek biztonságosságára, a hamisított termékek nyomon követésére vonatkozó valamennyi információt és a balesetekre vonatkozó bejelentéseket, valamint a digitális termékútlevéllel és a jövőbeli uniós vámügyi adatközponttal való interoperabilitás biztosítása; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen közzé információkat e kezdeményezés végrehajtási ütemtervéről és erőforrásigényeiről;

67. támogatja a Bizottság azon célját, hogy a piacfelügyeleti hatóságok rendelkezésére bocsássa az újból megjelenő veszélyes termékeket jelző E-Surveillance keresőrobotot; kéri a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb bocsásson rendelkezésre egy másik keresőrobotot az újonnan listázott termékek felderítésére, hogy megjelöljék a nem megfelelő termékeket, mielőtt azok eljutnának a fogyasztókhoz;

68. támogatja a mesterséges intelligencia, a blokklánc és a dolgok internete felelősségteljes használatát az e-kereskedelmi platformok termékjegyzékeinek beolvasására és elemzésére, a vám- és piacfelügyeleti ellenőrzések és a kockázatok azonosításának automatizálására, valamint a termékmegfelelési adatbázisok valós idejű ellenőrzések céljából történő, piacfelügyeleti és vámhatóságok közötti integrálására, összhangban az uniós és a nemzeti joggal; megjegyzi azonban, hogy e technológiák magas végrehajtási költségei továbbra is akadályt jelentenek; hangsúlyozza, hogy e technológiák teljes körű bevezetése hatékonyabbá teszi a kezelést, különösen a kis értékű áruk esetében, és hogy a sok különböző tételt tartalmazó csomagok nagy mennyisége korlátozott ellenőrzési képességekbe ütközik;

69. kéri, hogy a Bizottság és a tagállamok osszák meg egymással a bevált gyakorlatokat, és találjanak ösztönzőket arra, hogy biztosítsák a nemzeti hatóságok számára a szükséges finanszírozást és támogatást a technológiai megoldások felelős használatának növelése érdekében; javasolja, hogy a mesterséges intelligenciát, a blokkláncot és a dolgok internetét használják fel az e-kereskedelmi platformok termékjegyzékeinek beolvasására és elemzésére, az ellenőrzések és a kockázati profilalkotás automatizálására, valamint a termékmegfelelőségi adatbázisok integrálására a több hatóság által végzett valós idejű ellenőrzésekhez;

70. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak kockázatalapú értékelési rendszerek és digitális nyomon követés bevezetésével meg kell erősíteniük különösen a kis értékű szállítmányok vámellenőrzéseit annak megakadályozása érdekében, hogy a nem megfelelő termékek megkerüljék a vámellenőrzéseket; felszólítja a tagállamokat, hogy a

csomagok vámkezelése során növeljék az automatizált folyamatok szintjét, például a címkék automatikus szkennelését;

71. elismeri, hogy egyes online piacterek számos informatikai eszközt is használnak a platformjaikon található nem biztonságos és illegális termékek felderítésére és eltávolítására; kiemeli azonban, hogy az online piactereknek további beruházásokat kell eszközölniük ezekbe az informatikai eszközökbe, és fokozniuk kell azok használatát annak érdekében, hogy hatékonyan elkerüljék a nem biztonságos és illegális termékek kínálását és értékesítését; felhívja a Bizottságot, hogy e tekintetben továbbra is ösztönözze az informatikai eszközök online piacterek általi használatát amellett, hogy biztosítja a digitális szolgáltatásokról szóló rendelet 8. cikkének való teljes körű megfelelést, amely előírja, hogy nem vonatkozik rájuk olyan általános kötelezettség, amelynek értelmében nyomon kellene követniük a közvetítő szolgáltatók által továbbított vagy tárolt információkat;

72. javasolja, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló rendeletben foglalt azon elv sérelme nélkül, hogy az online közvetítő szolgáltatókra az általános jellegű kötelezettségek tekintetében ne vonatkozzon nyomonkövetési kötelezettség, a termékek uniós piacon történő értékesítésével, promóciójával vagy forgalmazásával foglalkozó online közvetítőknek maguknak kell mérlegelniük a kockázatalapú digitális nyomonkövetési rendszerek használatát a jogellenes tartalmak azonosítása és előfordulásuknak megelőzése érdekében (az illegális vagy veszélyes termékek bemutatása, leírása vagy értékesítésre való felkínálása); hangsúlyozza annak fontosságát, hogy gyors reagálási mechanizmusokat vezessenek be annak biztosítása érdekében, hogy bizonyos jogellenes tartalmakat véglegesen eltávolítsanak, amint az online közvetítő szolgáltatóknak ténylegesen tudomást szereznek arról, hogy ilyen jogellenes tartalmat jelenítenek meg interfészükön, valamint hangsúlyozza, hogy a tárhelyszolgáltatóknak minden szükséges intézkedést meg kell tenniük annak megakadályozása érdekében, hogy ugyanazon vagy azzal egyenértékű jogellenes tartalom ismét megjelenjen a platformjukon;

A fogyasztói tudatosság és tájékoztatás javítása

73. hangsúlyozza, hogy az uniós fogyasztók és az importtevékenységet folytató európai kkv-k gyakran nem rendelkeznek elegendő információval a potenciálisan nem biztonságos termékek lehetséges veszélyeiről és az azok által okozott károkról; hangsúlyozza, hogy a fogyasztókat egyre inkább olyan kereskedők veszik célba, akik jogi kötelezettségeik ellenére gyakran nem tájékoztatják a fogyasztókat arról, hogy termékeiket az Unión kívül gyártják és onnan szállítják; elismeri, hogy az uniós fogyasztók körében kereslet mutatkozik az olcsóbb termékek iránt, amelyeket nem uniós online piactereken vásárolnak, mivel sokkal alacsonyabbak az előállítási költségeik, és az uniós vállalkozások és online platformok számára nem jelentenek

versenyképes feltételeket; kiemeli, hogy az online piacterek manipulatív tervezési technikákat (sötét megoldásokat) alkalmazhatnak a vásárlási döntések befolyásolására; figyelmeztet a kényszeres vásárlási magatartással, a pénzügyi nehézségekkel és szükségtelen áruk felhalmozásával kapcsolatos kockázatokra; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szervezzenek tájékoztató és figyelemfelkeltő kampányokat a nem biztonságos termékek online vásárlásáról és lehetséges egészségügyi, magánéleti, környezeti és versenyképességi következményeiről, különös tekintettel a kiszolgáltatott fogyasztókra és a fogyasztási csúcsidőszakokra;

74. javasolja, hogy az uniós fogyasztók megfizethető áruk iránti igényének kielégítésére szolgáló fenntartható megközelítésként mozdítsák elő a használt cikkek fogyasztását; hangsúlyozza, hogy a körforgásos gazdaságban rejlő lehetőségek kiaknázásának fontos mozgatórugójaként elő kell mozdítani és ösztönözni kell a használt termékek újrafelhasználását;

75. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szigorúan érvényesítsék a textiltermékekre és más termékekre vonatkozó, a fenntartható termékek környezettudatos tervezéséről szóló rendelet szerinti környezettudatos tervezési követelményeket, valamint a fogyasztók zöld átállásban való szerepvállalásának növeléséről szóló irányelv[1] rendelkezéseit annak biztosítása érdekében, hogy jobban tájékoztassák a fogyasztókat az olyan fenntarthatósági szempontokról, mint az online piactereken vásárolt termékek környezeti hatásai, energiafelhasználása, javíthatósága és tartóssága;

76. úgy véli, hogy ösztönözni kell a fogyasztóvédelmi hatóságokat, szervezeteket, az iparszövetségeket és a kereskedelmi kamarákat, hogy nagy, összehangolt figyelemfelkeltő kampányokat folytassanak a fogyasztói jogokról, a lehetséges kockázatokról, többek között a kollektív jogorvoslat lehetőségeiről és a jogorvoslati mechanizmusokról az online vásárlás során, különösen a nem uniós online platformokon; hangsúlyozza, hogy fel kell hívni a figyelmet a nem fenntartható üzleti gyakorlatok környezeti, egészségügyi és társadalmi hatásaira is, és fel kell hívni a fogyasztók figyelmét az új hirdetési technikák, például a véleményvezérek és a digitális véleményformálók szerepére a termékbiztonság és a megbízhatóság megítélésének alakításában; felhívja a Bizottságot, hogy az e-kereskedelemről szóló, 2025. február 5-i bizottsági közleményben említettek szerint vállaljon koordinációs szerepet, és tárja fel a

---

[1] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/825 irányelve (2024. február 28.) a 2005/29/EK és a 2011/83/EU irányelv módosításáról, a fogyasztók zöld átállásban való szerepvállalásának a tisztességtelen gyakorlatokkal szembeni hatékonyabb védelem és a hatékonyabb tájékoztatás révén történő növelése tekintetében (HL L, 2024/825, 2024.3.6., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/825/oj).

kutatókkal, a civil társadalommal és más érdekelt felekkel együttműködésben kidolgozott, határokon átnyúló tájékoztató kampányok finanszírozásának lehetőségeit;

Kereskedelmi és fejlesztési megfontolások

77. kéri a Bizottságot, hogy a nemzetközi partnerekkel többoldalú szinten kötött megállapodásokban hajtsa végre kitűzött célját, mivel a nem biztonságos termékek nemcsak európai, hanem globális kihívást is jelentenek; megismétli, hogy az Uniós Vámkódex felülvizsgálatáról szóló parlamenti álláspontban foglaltaknak megfelelően az uniós vámhatóságnak munkamegállapodásokat kell kötnie a nem uniós országbeli hatóságokkal és a nemzetközi szervezetekkel; hangsúlyozza, hogy az ilyen megállapodásoknak lehetővé kell tenniük az uniós vámhatóság számára, hogy információt cseréljen – többek között megossza a bevált gyakorlatokat – a nem uniós országbeli hatóságokkal és a nemzetközi szervezetekkel, valamint közös tevékenységeket végezzen; támogatja a fogyasztási cikkek biztonságával foglalkozó kereskedelmi és fejlesztési ENSZ-munkacsoportban való folyamatos részvételt, amely döntő szerepet játszik a határokon átnyúló végrehajtással kapcsolatos bevált gyakorlatok kidolgozásában;

78. felszólítja a Bizottságot, hogy fokozza az együttműködést a nemzetközi partnerekkel olyan fórumokon, mint a WTO, a Vámigazgatások Világszervezete (WCO) és a G7, hogy ellensúlyozza Kína befolyását, valamint biztosítsa a kölcsönösséget és a szabályokon alapuló kereskedelmet; felhívja a Bizottságot, hogy a jelenlegi kereskedelmi és beruházási megállapodások felülvizsgálata és újratárgyalása során építsen be a kényszermunkával kapcsolatos szigorú és érvényesíthető, explicit kötelezettségeket; hangsúlyozza, hogy a megfelelés biztosítása érdekében erősebb EU–Kína együttműködési mechanizmusokra és átlátható tanúsítási követelményekre van szükség;

79. hangsúlyozza, hogy a jövőbeli uniós kereskedelmi megállapodásokról folytatott tárgyalások során fontolóra kell venni szolgáltatás- és termékbiztonsági rendelkezések, valamint a jogszabályi megfelelésre vonatkozó rendelkezések beillesztését; hangsúlyozza a konkrét szabályozási párbeszédek és az igazgatási megállapodásokon alapuló együttműködés, a jobb vámügyi végrehajtási együttműködés, a szállítmányoknak a legmagasabb szintű normák szerinti nyomonkövethetősége, valamint a vámhatóságok közötti fokozott adatmegosztási megállapodások fontosságát a jogszabályoknak nem megfelelő importok hatékony kezelése érdekében;

80. sürgeti a Bizottságot, hogy proaktívan és gyorsan vessen be célzott piacvédelmi eszközöket, többek között szubvencióellenes vizsgálatokat az európai vállalkozásokra gyakorolt káros hatások kezelése érdekében; hangsúlyozza, hogy ezeket az intézkedéseket

szorosan össze kell hangolni a kulcsfontosságú nemzetközi partnerekkel a hatékony globális végrehajtás és a kölcsönös piaci méltányosság biztosítása érdekében;

81. ösztönzi a Bizottságot, hogy fokozza a diplomáciai erőfeszítéseket és együttműködést a nemzetközi fórumokon, különösen a Kereskedelmi Világszervezetben, a Vámigazgatások Világszervezetében és a G7-en belül annak érdekében, hogy ellensúlyozza Kína digitális kormányzási keretekbe való stratégiai terjeszkedését, beleértve a kínai digitális selyemút kezdeményezést is; hangsúlyozza, hogy a nemzetközi szabványügyi testületekben nyitott, átláthatóbb és felelősebb digitális kereskedelmi szabályokra van szükség az internet fragmentálódásának megelőzése és a korlátozó digitális kormányzási modellek jelentette kockázatok csökkentése érdekében;

82. üdvözli a WTO elektronikus kereskedelemről szóló közös nyilatkozatra irányuló kezdeményezését, amely létfontosságú lépés a globális e-kereskedelmi szabályok bevezetése felé; hangsúlyozza azonban annak jelenlegi korlátait, különösen a vámügyi átláthatóság tekintetében; sürgeti a Bizottságot, hogy szorgalmazzon szigorúbb, kötelező erejű rendelkezéseket annak hatékony végrehajtása és a WTO jogi keretébe való integrálása, valamint a szigorúbb globális megfelelési normák biztosítása érdekében;

83. hangsúlyozza, hogy nemzetközi kapacitásépítési kezdeményezésekre van szükség a fejlődő országok e-kereskedelemben való fenntartható és megfelelő részvételének támogatása érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy szorosan működjön együtt a nemzetközi szervezetekkel, különösen a WTO-val az e-kereskedelemre vonatkozó szabályozási keretek és technikai segítségnyújtás javítása érdekében a fejlődő országokban;

°

° °

84. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.